

नवीन साप्ताहिक

वर्ष ४३ अंक २४ २०२५ साल माघ १३ गते आइतवार (26 Jan. 2025 Sunday) मूल्य रु. ७/-

यस अंक भित्र - पृष्ठ २ मा : मलाह समुदायद्वारा अनिश्चितकालिन ... पृष्ठ ३ मा : शैक्षिक क्षेत्रमा आमूल ... पृष्ठ ४ मा : वेरोजगारीको विकाल समस्या ... पृष्ठ ५ मा : २० वर्ष विवाहको उमेर ...

बन्द रहेको कारखाना चलाउन बैज्ञानिक डा. पुन पुस्तक बेच्दै पुस्तक बेचैरै अहिलेसम्म करिब ९ करोड संकलन

राजविराज / बन्द
रहेको विरगंज कृषि औजार कारखाना पुनःसंचालनमा ल्याउन बैज्ञानिक डा. महाविर पुन पुस्तक बेच्दै हिडेका छन्।

आफू नै आत्मकथा “सम्भन्ना, सपना र अविरल यात्रा” नामक पुस्तक विक्रिगरेर उनले हालसम्म करिब ९ करोड रुपैयाँ संकलन समेत गरिसकेका छन्।

पुस्तक विक्रिका लागि मैची महाकालि अभियानमा निस्केका डा. पुन शनिवार सप्तरी सदरमुकाम

राजविराजमा किताब बेच्दै गर्दा संचारकर्मीहरूले राखेको जिज्ञासमा “विगत ३ सय ७ दिनको अवधीमा १ लाख ५५ हजार ५ थान पुस्तक विक्रि भइसकेको छ, उनले भने- पुस्तक विक्रि गरेवापतको रकमले विरगंजस्थित कृषि औजार कारखाना संचालनमा ल्याउने छु।”

लगातारको शितलहरको प्रवाह नगरि टाउँकोमा किताबको बण्डल राखेर म्याकिड गर्दै निस्केका उनी शनिवार दिनभरी

राजविराजमा पुस्तक बेच्दै व्यस्त थिए। उनले शनिवार दिनभरीमा ४३ थान पुस्तक बेच्न सफल भएको बताए।

कृषि प्रधान मुलुकमा किसानका लागि चाहिने कृषि उपकरण उत्पादन गर्ने विरगंजस्थित कृषि औजार कारखाना विगत ३० वर्षदेखि बन्द अवस्थामा रहेकाले त्यसको पुनःसंचालनका लागि अभियान स्वरूप किताब बेच्न निस्केको उनले जानकारी दिए।

यो अभियान पैसा कमाउनका लागि नभई विशुद्ध रूपमा किसानहरूको सेवाका लागि भएको उनले स्पष्ट पारेका छन्।

विदाको दिन परेपनि ठिण्डको प्रवाह नगरि नगरका चौक चौक र गल्ल गल्ल चाहारेर पुस्तक विक्रिमा सक्रिय रहेका उनले जनाए।

उनलाई स्थानियले समेत साथ दिएका छन्।

शनिवार विदा परेका कारण रात्रि विश्राम यही गरेर आइतवार विद्यालय, कलेज, पालिका र विभिन्न सरकारी कार्यालय समेत पुगेर पुस्तक विक्रि गर्ने उनको योजना छ। जसबाट जिर्ण अवस्थामा रहेको विरगंज कृषि औजार कारखानाको मर्मत सम्भार तथा स-साना किसानको खेती प्रयोजनका लागि प्रयोग गरिने १५ किसिमका औजार बनाएर परिक्षण समेत गरिसकिएको डा. पुनले जानकारी दिए।

सरकारी स्वामित्वमा रहेको उत्त कारखानाको बेहाल देखेर आफूले यसलाई पुर्नजिवन दिने अठौटका साथ यो अभियान चलाएको उनले जनाए।

लागू औषध सेवनले मानिसको शारीरिक र मानसिक स्वास्थ्य बिग्रन्थि, धन सम्पतिको वर्वाद गर्दछ, यसको प्रयोगबाट आफू, परिवार, समाज र राष्ट्रलाई नै अपुरणिय क्षति पुग्ने हुँदा यस्ता पदार्थदेखी टाढा रहौं।

कलेज जाँदै गरेकी १५ वर्षिया किशोरी बलात्कृत

राजविराज/कलेज जाँदै वर्षिया किशोरीलाई गाउँ कै एक यूवाले बलात्कार गरेका छन्।

सप्तरीको विष्णुपुर गाउँपालिका ७ की ती किशोरी बुधवार विहान ६ बजेतरी साईकल चढेर कलेजतर्फ जाँदै गरेको अवस्थामा सोही पालिकाको बडा नं १ वस्ने १९ वर्षिय अकलेश कुमार मण्डलले बलात्कार गरेका हुन्।

बलात्कारको प्रतिकार गर्न खोज्दा मण्डलले ती किशोरीको बायाँ हात समेत टुटाईदैएका छन्। मण्डलले ती युवतीलाई कोशी नहरको डिलमा पुच्याएर बलात्कार गरेको प्रहरीले जनाएको छ। पीडित किशोरी गाउँबाट करिब ४ किलोमिटर टाढा रहेको सदरमुकाम

राजविराजस्थित वर्ल्ड भिजन क्याम्पसमा कक्षा ११ मा अध्यनरत छिन्।

विहान बाक्लो हुस्स लागेको र एकान्त स्थल देखेर पहिलेदेखी नै लुकेर बसेका मण्डलले साइकल रोकेर किशोरीलाई डरत्रास देखाई नहर किनारमा लगी बलात्कार गरेको प्रहरीको अनुसन्धानमा खुलेको छ।

उक्त अपराधमा संलग्न मण्डललाई बुधवारै साँझ गाउँबाट पकाउ गरिएको र विहीवार सप्तरी जिल्ला अदालतबाट ५ दिनको म्याद लिएर थप अनुसन्धान भइरहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीका प्रवक्ता प्रहरी नायब उपरिक्षक जीतेन्द्र कुमार वस्नेतले जानकारी दिए।

मधेश प्रदेशमा ९ हजार १ सय ३३ लैङ्गिक हिंसाका घटनाहरु

राजविराज/मधेश प्रदेशमा ९ हजार १ सय ३३ वटा लैङ्गिक हिंसाका घटनाहरु प्रहरीमा दर्ता भएको तथ्याङ्क सार्वजनिक गरिएको छ।

मन्त्री साहले त्यस मध्ये ८० प्रतिशत घटना घेरेलु हिंसाको रहेको बताउँदै यस्ता घटनाहरुको न्यूनिकरणका लागी विभिन्न प्रयासहरू थालिएको बताउँदै लैङ्गिक हिंसा न्यूनिकरणका लागी जिल्लामा प्रमुख जिल्ला अधिकारी र प्रहरी प्रमुखको समेत सकृद भूमिका रहनु पर्नेमा जोड दिए।

मन्त्री साहले कार्यक्रममा सहभागी प्रहरी प्रशासनका उच्च अधिकारीलाई आफू नामातहतका निकायमा यसबारे उचित निर्देशन दिन अनुरोध गर्दै यसको निराकरणका लागी सबै तहका सरकार र नागरिक समाजले पनि भूमिका खेल्नु पर्नेमा जोड समेत दिए।

सडक दुर्घटनाबाट बचौ र बचाओ

- जेवाकसिङ्ग, सडक चिन्ह र ट्राफिक नियमहरूको पालना गराउँ,
- मोटरसाइकलमा हेलमेट, कारमा सीट बेल्ट लगाउन नविसाउँ,
- नियमित सवारी साधनको जाँच गराउँ,
- मादकपदार्थ सेवन गरेर सवारी नचलाउँ,
- सवारी साधन चलाउँदा मोबाइल प्रयोग नगराउँ,
- ट्राफिक व्यवस्थापनमा सहयोग गराउँ,
- बालबालिकालाई सडक नियम सिकाउँ र सुरक्षित स्थानमा हिँडन प्रेरित गराउँ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

सम्पादकीय

ठिण्डपीडितलाई न्यानो कपडाको प्रबन्ध मिलाओ

विगतका वर्षहरु भन्दा यसपटक अचानक बढेको चिसोले विपन्न तथा असहाय, निमुख्खा जनताहरु पीडामा परेका छन्। हरेक वर्ष भै यस वर्ष पनि चिसोको मौसममा गरिब, निमुख्खाका साथै बालबालिका र बृद्धबृद्धा बढी प्रभावित भइरहेका छन्। चिसो बढेपछि दैनिक कार्य समेत प्रभावित बन्न पुग्छ। सप्तरीमा हरेक वर्ष चिसोका कारण जनजिवन कष्टर बन्ने गरेको छ।

यस जिल्लामा गरिब, विपन्न, दलित समुदायको बढी बसोबास रहेको हुँदा न्यानो कपडाको अभावमा ती मानिसहरु अत्याधिक प्रभावित हुने गरेका छन्। यसका लागि स्थानिय सरकारले गरिब जनताका लागि चिसोबाट बच्ने उपायका साथै न्यानो कपडाको प्रबन्ध गर्न तत्परता देखाउनु जरुरी छ। ती समुदायलाई चिसो छल्न न्यानो कपडाको व्यवस्था मिलाउनु सक्नु पर्छ। हरेक स्थानिय तहले आफ्नो जनता चिसोका कारण कुनै अफूल्यारोमा नपरुन भन्ने बारे अहिले नै ध्यान पुऱ्याउनु अत्यन्त आवश्यक छ।

तसर्थ यसका लागि पूर्वतयारी स्वरूप स्थानिय तह लगायत सम्पूर्ण सरोकारवाला निकायले चिसोबाट बचाउनका लागि न्यानो कपडा, आगो बाल्ने व्यवस्थालगायत अन्य व्यवस्था मिलाउन तदारुकता देखाउनु अति आवश्यक छ।

डा. ललन प्रसाद रौनियार

Dr. Lalan Prasad Rauniyar

MBBS (BPKIHS) Dharan, MD Paediatrics (BPKIHS) Dharan, NMC Reg. No. : 13338

कन्सलटेन्ट बाल रोग विशेषज्ञ

डा. सरोज कुमार साह

Dr. Saroj Kumar Sah

MBBS, MS Orthopaedics (BPKIHS) Dharan Fellowship in Hand Surgery (CMC Vellore)

NMC Reg. No. : 13288

हाउंड जोर्नी, नशा तथा बाथ रोग विशेषज्ञ

डा. जयन्ती यादव

Dr. Jayanti Yadav

M.B.B.S. MD (Obstetrician and Gynaecologist)

हाल कार्यरत गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पताल राजविराज NMC Reg. No. : 15312

बरिष्ठ स्त्री तथा प्रसुती रोग विशेषज्ञ

सम्पर्क : कृताञ्जली मेडिकल हॉल, राजविराज
Mo. No : 9842830252, 9804605569

मलाह समुदायद्वारा अनिश्चितकालिन रिले अनसनको घोषणा

राजविराज / मलाह
समुदायले माघ २५ गते देखी अनिश्चितकालिन रिले अनसनको घोषणा गरेको छ। मलाह जातीको जातीय संगठन नेपाल मलाह कल्याण संघले सोमवार राजविराजमा पत्रकार सम्मेलनको आयोजना गरी सो घोषणा गरेको हो।

२० बुँदे माँग राखी संघर्षरत ती समुदायले आफ्ना माग सम्बोधन गर्न दबाव दिने उद्देश्यले आन्दोलनको पहिलो चरणमा अनिश्चितकालिन रिले अनसन शुरू गर्ने घोषणा गरेको जनाएको छ।

नेपाल मलाह कल्याण संघका केन्द्रीय अध्यक्ष नारायण मुखियाले पत्रकार सम्मेलनमा

राष्ट्रिय मुक्ति पार्टी नेपालले पायो दल दर्ताको प्रमाणपत्र

राजविराज / राजेन्द्र

महतो नेतृत्वको राष्ट्रिय मुक्ति पार्टी नेपालले मंगलबार निर्वाचन आयोगबाट दल दर्ताको प्रमाणपत्र पाएको छ।

निर्वाचन आयोगले राष्ट्रिय मुक्ति पार्टी नेपाल नामक राजनीतिक दल दर्ता गर्ने निर्णय गरि पार्टीलाई प्रमाणपत्र प्रदान गरेको हो।

दल दर्ता नं २०१ कायम भएको सो पार्टीको चुनाव चिन्हको रूपमा र्याँस सिलिण्डर प्रदान गरिएको आयोगले

२५ माघ देखी सप्तरी र सुनसरीको सिमानामा पर्ने कोशी व्यारेज क्षेत्रमा अनिश्चितकालिन धर्ना, रिले अनसन र सभाको आयोजना गर्ने निर्णय भएको जानकारी दिए।

मलाह जातीले ६० वर्ष उमेर सीमामा समाजिक सुरक्षा भत्ता खाइपाई आईरहेकोमा राष्ट्रिय दलित आयोगको सिफारिसमा हाल उक्त सेवा सुविधा रोक्का गरिएकाले सो फुकुवा हुनु पर्ने, सरकारले ठेक्का लगाउदै आएको सार्वजनिक पोखरी, नदी, दह, खोलानाला, तालतलैया, तारधाट र नदीमा वर्गी आएको काठ, दाउरा संकलन लगायतका

राष्ट्रिय मुक्ति पार्टी नेपालले पायो दल दर्ताको प्रमाणपत्र

जनाएको छ।

त्यस्तै गाढा निलो रंगको आयाताकार भण्डाको मध्य भागमा तीर धनुष रहने गरी भण्डा समेत प्रदान गरिएको आयोगले जनाएको छ।

स्वदेशवाद, बहुलराष्ट्रवाद र सामुदायिक समाजवादको मार्ग निर्देशक सिद्धांत बमोजिम पार्टी आगाडि बहने भएकोले आम जनतालाई यस पार्टीको सदस्यता ग्रहण गरि सक्रियता साथ पार्टीमा लाग्न अध्यक्ष राजेन्द्र महताले अपील गरेका छन्।

ठेक्का कार्य मलाह जातिलाई मात्र उपलब्ध गराइनु पर्ने मलाह कल्याण संघले प्रमुख मागका रूपमा उठाएका छन्।

यस्तै सरकारी स्वामित्वमा रहेका मत्स्य फार्महरु, सीमासार र रिजर्भार आदीमा मलाह जातिलाई ५० प्रतिशत आरक्षण, संघीय र सात वटै प्रदेशमा मत्स्य मन्त्रालयको स्थापना गरी आवश्यक कर्मचारी भर्नामा मलाह जातिलाई प्राथमिकता र

मुखियाले जानकारी दिए।

पछिल्लो पटक पुष १८ गते प्रधानमन्त्री, गृहमन्त्री लगायतका सरोकारवाला निकायका प्रमुखहरुलाई ज्ञापन पत्र बुझाए पनि आश्वासन बाहेक केही न पाइएको पत्रकार सम्मेलनमा संघका केन्द्रिय सचिव सुकलाल मुखियाले जानकारी दिए।

पछिल्लो पटक पुष १९ गते प्रधानमन्त्री, गृहमन्त्री लगायतका सरोकारवाला निकायका प्रमुखहरुलाई ज्ञापन पत्र बुझाइए पनि माँग सम्बोधनको कुनै पहल न भएकाले बाध्य भई संघर्षको बाटो रोजन परेको पत्रकार सम्मेलनमा संघको केन्द्रिय उपाध्यक्ष अशोक कुमार मुखियाले बताए।

किराना समानसहित अटो तथा चालकलाई प्रहरी नियन्त्रणमा

राजविराज / भारतबाट
भन्सार छली अटोमा लोड गरी ल्याउदै गरेको विभिन्न किराना समानसहित प्रहरीले अटो तथा चालकलाई नियन्त्रणमा लिएको छ।

प्रदेश २-०१-००१०००७ नम्बरको अटो रिक्शाबाट जेकजाँचका क्रममा तेल, घ्यु, मसाला, पापड लगायतको किराना समान भन्सार छली भारतबाट ल्याइएको पाइएपछी नियन्त्रणमा लिएको उनको भनाइ छ।

उक्त समान ल्याउने अटो चालक ३२ वर्षीय सप्तरीको छिन्नमस्ता गाउँपालिका ४

कोचावखारी टोल वस्ते राजकुमार साहलाई समेत नियन्त्रणमा लिइएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय जनाएको छ।

शीतलहरको समयमा चिसोको कारण मानिसको ज्यानै पनि जान सक्छ त्यसैले निम्न सावधानी अपनाओ

- जाडो यामकोलागि समयमै न्यानो कपडाको जोहो (व्यवस्था) गरै।
- शीतलहरको समयमा घर बाहिर खुला स्थानमा धेरै समय निवाताओ, घर बाहिर निस्कनु परेमा वा धेरै समय बिताउनु पर्ने भएमा न्यानो कपडा लगाओ।
- रातको समयमा न्यानो सिरक, कम्बल जस्ता ओढैने प्रयोग गरै र घरभित्र राति सुत्ता शरीरको साथै अनिवार्य रूपमा छाती तथा टाउको ढाक्ने गरै।
- शीतलहर चलेको समयमा आगो तापेर शरीरलाई न्यानो राख्ने, छाती र टाउकोलाई विशेष गरेर चिसोबाट जोगाउने गरै।
- चिसोको समयमा शरीरलाई चाहिने आवश्यक खानेकुरा र पर्याप्त मात्रामा तातो खाने कुराहरु खाने गरै।
- बालबालिका, बृद्धबृद्धा, गर्भवती महिला तथा विरामीहरुको हेरचाहमा विशेष सतर्कता अपनाउने, बालबालिकाहरुलाई न्यानो अवस्थामा राख्ने।
- शीतलहर चलेको बेलामा पाल्तु पशुपंक्षीलाई सकेसम्म खुल्ला स्थानमा चराउन नलैजाने, गोठ/ठहरामै राखेर पर्याप्त घाँस/पराल र दाना दिने गरै।
- चिसोको कारण विरामी भएमा तत्कालै नजिकको स्वास्थ्य चौकी वा अस्पतालमा तुरन्तै उपचारको लागि जाने/लैजाने गरै।
- चिसोको कारण पशुपंक्षी विरामी भएमा नजिकैको पशु चिकित्सालयमा तुरन्तै सम्पर्क गरी औषधोपचार गर्ने गरै।
- कोठाभित्र आगो बालेर तातो पार्दा पर्याप्त भेन्टिलेशनको व्यवस्था मिलाओ।
- तातोपनकोलागि आगो बाल्दा आगलागी हुन सक्ने भएकोले सतर्कता अपनाओ।

अनुरोधकर्ता
सप्तकोशी नगरपालिका, सप्तरी

शैक्षिक क्षेत्रमा आमूल रूपान्तरण किन ?

श्याम रोका

विद्यार्थीकाल मानिसको जीवनको सबैभन्दा महत्वपूर्ण समय हो। देश र समाजका लागि केही गर्ने हुट्टीले यस समय मानिसको हृदय भरिएको हुन्छ। आम विद्यार्थीहरू यथास्थितिमा सामान्य सुधार होइन, आमूल रूपान्तरण चाहन्छन्। त्यही कारण, विद्यार्थीलाई परिवर्तनका संवाहक पनि भनिन्छ।

नेपालमा २००७ साल, २०४६ साल र २०६२/६३ सालमा सफल भएका क्रान्ति, जनयुद्ध तथा विभिन्न आन्दोलनमा ठूलो सङ्घयामा विद्यार्थीहरू सहभागी भएको इतिहास छ। तर पछिल्लो समय विद्यार्थी आन्दोलन मुर्खाएको छ। विद्यार्थी संगठनका गतिविधि आफ्ना सिद्धान्त र विचार अनुरूप देखिएनन्। दलका नेताहरूको छत्रव्याया र इशारामा काम गरेको भन्दै उनीहरूको आलोचना हुने गरेको छ।

शैक्षिक संस्था बन्द गराउने, हड्डताल गरेर आम विद्यार्थीको पढाइ प्रभावित गरिदिनेलगायत आरोप उनीहरूमाथि लारादै आएको छ। गुण्डागर्दी, सार्वजनिक सम्पत्तिको तोडफोडलगायत कार्य गरेर क्याम्पस परिसरमा अशान्ति फैलाएको आरोप पनि उनीहरूमाथि छ। क्याम्पसमा प्राप्त हुने अर्थक सहायता तथा सुविधाहरूको दुरुपयोग गर्ने, चन्दा सङ्घलनका नाममा अनियमितता गर्ने, अर्थक क्रियाकलाप पारदर्शी नगर्ने गरेकाले सङ्घठनहरू विवादमा तानिएका छन्।

शैक्षिक सुधार, शिक्षामा सबैको पहुँच सुनिश्चित गर्ने, शुल्क नियमन गर्ने, वेरोजगारी न्यूनीकरणका लागि अवसरहरू सिजंना गर्न सरकार तथा पार्टीका नेताहरूलाई दबाव दिने, मूल्यवृद्धि नियन्त्रणका लागि दबाव दिनेलगायत प्राथमिक काममा संगठनहरूको ध्यान गएको देखिन्न।

अर्थात, विद्यार्थी संगठनहरूले जे गर्नुपर्ने हो, त्यो गरिरहेका छैनन्। जे गर्न नहुने हो, त्यसैमा आफ्नो ऊर्जा, ताकत र समय खर्चिरहेका छन्। त्यही कारण, विद्यार्थी आन्दोलन आज निकै जटिल मोडमा छ। आम विद्यार्थीहरूले विद्यार्थी संगठनप्रति भरोसा गर्न छाडेका छन्। इतिहास भजाएरमात्रै अघि बढन सकिने अवस्था छैन। जे भयो, भयो। अब समयअनुसार आकैलाई सुधार गरेर जानुवाहेको विकल्प यी संगठनहरूसामु छैन।

शैक्षिक सुधार विद्यार्थी आन्दोलनको प्रमुख कार्यभार हो। लामो समयदेखि नै विज्ञहरूले नेपालको शैक्षिक प्रणालीमा सुधारको खाँचो रहेको औल्याउदै आएका छन्। शिक्षा प्रणालीलाई समावेशी, सबैको पहुँचयोग्य र गुणस्तरीय बनाउनका लागि विद्यार्थी संगठनहरूले जिति पहल गर्नुपर्ने हो। त्यो गरेको देखिएन। नेपालको संविधानको भाग ३ मा मौलिक हकको

शिक्षा सम्बन्धी हक उल्लेख छ। प्रत्येक नागरिकलाई आधारभूत शिक्षा पहुँचको हक, प्रत्येक नागरिकलाई आधारभूत तहको शिक्षा अनिवार्य र निःशुल्क तथा माध्यमिक तहसम्म निःशुल्क शिक्षा पाउने हक, अपाङ्गता भएका र आर्थिक रूपले विपन्न नागरिकलाई कानुन बमोजिम निःशुल्क उच्च शिक्षा प्राप्त गर्ने हक,

दृष्टिविहीन नागरिकलाई बेललिपि तथा सुस्त-श्रवण भएकाहरूलाई सांकेतिक भाषाको माध्यमबाट कानुन बमोजिम निःशुल्क शिक्षा पाउने हक, कानुन बमोजिम आफ्नो मातृभाषामा शिक्षा पाउने र त्यसका लागि विद्यालय तथा शैक्षिक संस्था खोल्ने र सञ्चालन गर्ने हक संविधानमा उल्लेख छ। धारा ३५ मा स्वास्थ्य सम्बन्धी हक उल्लेख छ। उपधारा १ मा उल्लेख छ, 'प्रत्येक नागरिकलाई राज्यबाट आधारभूत स्वास्थ्य सेवा निःशुल्क प्राप्त गर्ने हक हुनेछ, र कसैलाई पनि आकस्मिक स्वास्थ्य सेवाबाट वञ्चित गरिने छैन।' त्यसैगरी उपधारा ३ मा प्रत्येक नागरिकलाई स्वास्थ्य सेवामा समान पहुँचको हक हुने उल्लेख छ्भस।

संविधानले खाद्य, आवास, श्रम, बालबालिका, महिला, दलित, ज्येष्ठ नागरिक, सामाजिक न्याय, उपभोक्ता हकलगायत विभिन्न आधारभूत अधिकार सुनिश्चित गरेको छ। तर संविधानले दिएका यी मौलिक अधिकार जनताले सहज रूपमा उपयोग गर्न पाउने वातावरण बनिसकेको छैन।

हाम्रा अधिकांश विद्यालय अपाङ्गता मैत्री छैनन्। दुर्गमका जनताले अझै पनि शिक्षा र स्वास्थ्य सेवा लिन घण्टौ धाउनुपर्ने बाध्यता छ।

बजार नियमन फितलो हुँदा गुणस्तरीय वस्तु तथा सेवा लिनबाट आम नागरिक वञ्चित छैन। मूल्यवृद्धि मनलाग्दी छैन। कानुनले जातीय छुवाछुतलाई वर्जित गरेपनि समाजबाट पूर्ण रूपमा यसलाई अन्त्य गर्न सकिएको छैन। समयमै मल र उत्पादित सामाग्रीका लागि बजार नपाउने समस्याले किसानलाई पिरोले गरेको छ।

देशमा भ्रष्टाचार व्याप्त छ। सार्वजनिक संस्थानहरू दलीय प्रभावमा रहेकाले निष्पक्ष र अधिकार सम्पन्न हुन सकेको छैनन्। मुलुक संघीयताको अभ्यासमा गइसकेको भएपनि केन्द्रले प्रदेशहरूमा अधिकार प्रत्यायोजन गर्न आनाकानी गरिरहेको छ। जसकारण, संघीयताको मर्मअनुरूप काम हुन सकेको छैन। कर्मचारी संयन्त्रको ढिलासुस्तीका कारण जनताले चुस्त सेवा पाउन सकेको छैनन्। विद्यार्थी र युवाहरूको बलमा २०६२/६३ सालमा जनआन्दोलन सफल भएर गणतन्त्र, धर्मनिरपेक्षता र संघीयतासहितको नयाँ संविधान जारी भयो। यसले समावेशी नेपालको परिकल्पना गरेको छ। तर, प्राप्त अधिकार जनताले उपयोग गर्नसक्ने वातावरण नवनेसम्म यो परिकल्पना साकार हुन सक्नैन।

त्यसतर्फ सरकार तथा विभिन्न दलका नेताहरूलाई खबरदारी गर्न अबको विद्यार्थी आन्दोलन केन्द्रित हुनुपर्ने देखिन्छ।

संविधानले व्यवस्था गरेनुसार शिक्षामा सबैको पहुँच सुनिश्चित गर्न आवश्यक छ। ग्रामीण क्षेत्रमा अहिले पनि आधारभूत तहदेखि माध्यमिक तहसम्म विद्यालय छाइनेहरूको सङ्घया ठुलो रहने गरेको छ। यसको कारण पत्ता लगाएर समाधानको उपाय खोजका लागि राज्यलाई भक्तभव्यात पठाउनुपर्छ। सार्वजनिक विद्यालयहरूको अवस्थामा सुधार ल्याउन जरुरी छ। त्यसै, निजी विद्यालयहरूले मनलाग्दी शुल्क लिने गरेका छन्, यसलाई नियन्त्रण गर्नका लागि पनि सरकारलाई उपलब्ध गराउनुपर्छ। डिजिटल उपकरण, इन्टरनेट पहुँच, र स्मार्ट क्षेत्रमा ठाजस्ता प्रविधिहरूलाई विद्यालय स्तरमै उपलब्ध गराउनुपर्छ। प्रत्येक

विद्यालयहरूलाई अवस्थामा सुधार ल्याउन जरुरी छ। त्यसै, निजी विद्यालयहरूले मनलाग्दी शुल्क लिने गरेका छन्, यसलाई नियन्त्रण गर्नका लागि पनि सरकारलाई उपलब्ध गराउनुपर्छ। लोकतन्त्रको स्थायित्व र संविधानको रक्षा गर्न विद्यार्थीहरूले शान्तिपूर्ण प्रदर्शन र सिर्जनात्मक कार्यक्रमहरू गरेर दबाव सिर्जना गर्न जरुरी छ। हाम्रो भौतिक विकास पनि पर्यावरणमैत्री छैन। विकासका नाममा जथाभावी डोजर चलाएर सडक खन्दा परिहोरो जाने, पर्यावरणचक्रमा खलल पुग्नेलगायत समस्या देखिएका छन्। वातावरणीय सचेतना र दिगो विकासवारे पैरवी गर्नु विद्यार्थी आन्दोलनको दायित्व हो।

जातीय, लैजङ्क, र सामाजिक विभेद तथा अन्याय विरुद्ध बोल्नु र समानताको पक्षमा अभियान सञ्चालन गर्नु आन्दोलनको प्राथमिकता उत्पादन गर्न सक्षम विद्यार्थी उत्पादन गर्नुपर्छ। विद्यालयहरूले शान्तिपूर्ण प्रदर्शन र सिर्जनात्मक कार्यक्रमहरू गरेर दबाव सिर्जना गर्न जरुरी छ। हाम्रो भौतिक विकास पनि पर्यावरणमैत्री छैन। विकासका नाममा जथाभावी डोजर चलाएर सडक खन्दा परिहोरो जाने, पर्यावरणचक्रमा खलल पुग्नेलगायत समस्या देखिएका छन्। वातावरणीय सचेतना र दिगो विकासवारे पैरवी गर्नु विद्यार्थी आन्दोलनको दायित्व हो।

जातीय, लैजङ्क, र सामाजिक विभेद तथा अन्याय विरुद्ध बोल्नु र समानताको पक्षमा अभियान सञ्चालन गर्नुपर्छ। समाजमा हुने अपराध, दुर्यसन, बालश्रम, र हिंसाका घटनाहरू विरुद्ध अभियान सञ्चालन गर्नुपर्छ। तर विश्वको ठुलो जनसङ्घ आज जलवायु परिवर्तनका कारण प्रभावित छ। तुला राष्ट्रमा हुने समाजमा सद्भाव, सहिष्णुता, र एकता कायम गर्न विद्यार्थी आन्दोलनले ध्यान दिनुपर्छ।

आधुनिक शिक्षाका लागि भौतिक पूर्वाधार र प्रविधिमा

लगानी गर्नुपर्छ। विशेष क्षमता भएका विद्यार्थीहरूलाई समेत पढाउन मिल्नेगरी कक्षा

कोठाहरूको डिजाइन गर्न जरुरी छ। विद्यालय भवनहरूको अवस्थालाई सुधार गरी सुरक्षित र सफा वातावरण निर्माण गर्नुपर्छ। डिजिटल उपकरण, इन्टरनेट पहुँच, र स्मार्ट क्षेत्रमा ठाजस्ता प्रविधिहरूलाई विद्यालय स्तरमै उपलब्ध गराउनुपर्छ।

लोकतन्त्रको स्थायित्व र संविधानको रक्षा गर्न विद्यार्थीहरूले शान्तिपूर्ण प्रदर्शन र सिर्जनात्मक कार्यक्रमहरू गरेर दबाव सिर्जना गर्न जरुरी छ। हाम्रो भौतिक विकास पनि पर्यावरणमैत्री छैन। विकासका नाममा जथाभावी डोजर चलाएर सडक खन्दा परिहोरो जाने, पर्यावरणचक्रमा खलल पुग्नेलगायत समस्या देखिएका छन्। वातावरणीय सचेतना र दिगो विकासवारे पैरवी गर्नु विद्यार्थी आन्दोलनको दायित्व हो।

जातीय, लैजङ्क, र सामाजिक विभेद तथा अन्याय विरुद्ध बोल्नु र समानताको पक्षमा अभियान सञ्चालन गर्नुपर्छ। विद्यार्थीहरूले आप्नो शक्ति र क्षमतालाई सही तरिकाले देखिन्न। उत्पादनको विद्यार्थीहरूलाई आप्नो शक्ति र क्षमतालाई सही तरिकाले देखिन्न। उ

बेरोजगारीको विकराल समस्या र उपयुक्त समाधान

श्यामप्रसाद मैनाली

अन्तर्राष्ट्रिय श्रम संगठनले
हालै एक प्रतिवेदन प्रकाशित
गरेको छ । सो प्रतिवेदनमा
उल्लेख भएअनुसार नेपालमा ४
लाख श्रमिक प्रतिवर्ष कामको
खोजीमा निस्कन्छन् । तीमध्ये
११.२ प्रतिशतले मात्रै रोजगारी
पाएका छन् । देशको
जनसंख्यामध्ये बालबालिका,
वृद्धवृद्धा, श्रमशक्तिकाट अवकाश
पाएका, विद्यार्थी, काम गर्न
नचाहने, कैदीहरूलाई श्रमिकको
रुपमा समेटिएको छैन ।
प्रतिदिन औपचारिक र
अनौपचारिक गरी १५०० देखि
२००० सम्म विशेष गरी
युवाशक्तिहरू विदेश पलायन
भइराखेका छन् ।

खुला सिमाना भएका
कारण अव्यवस्थित हिसाबले
भारत प्रवेश गर्ने नेपालीहरु र
भारतबाट रोजगारीका लागि
नेपाल प्रवेश गर्नेहरुको पहिचान
गर्न सकिएको छैन । तर
नेपालबाट भारत प्रवेश
गर्नेभन्दा भारतबाट नेपाल
प्रवेश गर्ने श्रमिकहरूको संख्या
बढी भएको स्पष्टतः अनुभूति
गर्न सकिन्छ । प्रतिवर्ष १० लाख
भारतीयहरू कामका लागि
नेपाल प्रवेश गरेको अनुमान
गरिएको छ । २५ प्रतिशतदेखि
३० प्रतिशतसम्म औपचारिक
क्षेत्रमा नेपाली युवा
श्रमिकहरूले काम पाइराखेका
हुन् ।

अनौपचारिक क्षेत्रमा ७०
प्रतिशत श्रमिकहरू रहेका छन्
बेरोजगारीको अवस्थाले देशको
आर्थिक अवस्थाको निर्धारण हुन
पुग्छ । यसबाट अथवा
बेरोजगारी बढ्दै जाँदा कुल
गार्हस्थ्य उत्पादनमा कमी
आउने गर्दछ । सामान्यतया ४
देखि ६ प्रतिशतसम्म
बेरोजगारको अवस्था देखिँदा
आर्थिक दृष्टिकोणले नकारात्मक
मानिन्छ । त्यसभन्दा तल
अथवा ४ प्रतिशतभन्दा कम
बेरोजगार रहेमा केही हदसम्म
त्यो जनशक्तिलाई व्यवस्थित
गर्न सकिन्छ र देशको अर्थ
व्यवस्थामा धेरै ठूलो
नकारात्मक प्रभाव पाईन भन्ने
मान्यता छ । नेपालमा विशेष
गरी कृषि र उत्पादन क्षेत्रमा
रोजगारीका अवसरको सिर्जना
— आगे तेहै ।

हुन सक्का छन् ।
देशको ६० प्रतिशत
जनसंख्या युवा रहेका छन् ।
तिनीहरूमध्ये १९ प्रतिशत
बेरोजगार छन् । कामको
खोजीमा विकसित शहरहरूमा
बसाइँ सराइ गर्ने प्रचलन
ज्यादा छ । यस हिसाबले
विकसित शहरमा जनसंख्या
एकत्रित हुन पुरी त्यो ठूलो
जनसंख्यालाई व्यवस्थित गर्न
अत्यन्त असहज बनिराखेको
छ । यसबाट बहुआयामिक
नकारात्मक प्रभावहरूसमेत
परिराखेको स्थिति छ । गरिब र
अव्यवस्थित शहर बनिराखेको
छ । अपराध कर्म ज्यामितीय
अनुपातमा बढिराखेको छ ।
पाँचजनामा एकजना श्रमिक
कृषि पेसामा आधारित रहेको
अवस्था छ । सन् १९९५/१९९६
मा ४.९ प्रतिशत मात्र
बेरोजगारीको समस्या रहेकोमा
२०२२/०२३ मा आएर यो
प्रतिशत १२.६ पुगेको छ ।
देशका मानवतान्त्रिकी

प्रतिभासाली, सृजनशील र
प्रतिबद्ध युवाशक्तिलाई निष्क्रिय
राखेर देशमा अपराध कर्म वृद्धि
गर्दै हामी आर्थिक समुन्नति र
सुशासनको परिकल्पना
गरिराखेका छौं। यस अवस्थामा
यो मृगतृष्णाबाहेक अरु केही
पनि हने अवस्था छैन।

यसको कारण र यसबाट पर्ने प्रभाव :

देशले अवलम्बन गरिरहेको
शिक्षा प्रणाली अनुत्पादक छ,
अनुपयुक्त छ र शिक्षामा
राज्यको लगानी पनि अत्यन्त
न्यून छ । श्रमबजारमा विक्रे
प्रकारले सीपयुक्त जनशक्तिको
उत्पादन र ज्ञान उपलब्ध
गराउने हिसाबले हाम्रो शैक्षिक
योजना कहिल्यै तयार भएन ।
यसबाट नेपालका युवाहरुलाई
आफूले प्राप्त गरेको शैक्षिक
योग्यता र सीपले आफ्नो वृत्ति
विकास हुने सन्दर्भमा थेरै पनि
विश्वास हुन सकेको छैन ।
यही कारणले गर्दा अहिले उच्च
शिक्षामा विद्यार्थीको उपस्थिति
अत्यन्त न्यून छ । यही कारणले
गर्दा कठिपय महाविद्यालयहरू
विद्यार्थीको अभावमा बन्द हुँदै
गएका छन् । यसले राष्ट्रलाई
नकारात्मक प्रभाव पार्नेमा कुनै
सन्देह रहदैन ।

देशमा रहेको कृषि क्षेत्रले
रोजगारीका अवसरहरू सिर्जना
गरी ती क्षेत्रहरूलाई आकर्षक
र उत्पादक बनाउन सकेको
छैन । यही कारणले गर्दा
अनौपचारिक क्षेत्रमा
अर्धोरोजगारीको अवस्था छ ।
यसलाई राष्ट्रको नीतिमे पनि
खासै महत्व दिएको छैन । यो
अवस्था सिर्जना हुँदा देशको
कृषि क्षेत्र विस्तारै अनुत्पादक
बन्नै गएको छ । कृषि क्षेत्र
अनाकर्षक बनेकै कारण
रोजगारीका लागि निस्किएका
युवाहरू औपचारिक क्षेत्रमा
मात्र प्रतिस्यर्धा गर्न तल्लीन

वनेका छन् । यसले गर्दा
अत्यन्त सीमित अवसर प्रदान
गर्ने औपचारिक क्षेत्रमा कडा
प्रतिस्पर्धा भइराखेको छ ।
सरकारी र सरकार स्वामित्व
रहेका निकायहरूले प्रमुखरूपमा
रोजगारी प्रदान गरेको अवस्था
छ । देशको बेरोजगारीको
समस्या समाधान गर्न निजी
क्षेत्रले रोजगारीका अवसरहरू
प्रदान गर्न सक्नुपर्दथ्यो । त्यो
अवस्था देशभित्र नगन्य छ ।
रोजगारदाताहरूले अपेक्षा
गरेअनुसारको प्राविधिक
सीपयुक्त उत्पादक जनशक्ति
प्राप्त गरिराखेका छैनन् । यही
कारणले युवाहरूले प्राप्त गरेको
सीप बजारमा सहजै रोजगारी

प्राप्त गन प्रकारका छन् ।
ग्रामीण र शहरी क्षेत्रका
बीच विविधता प्रशस्त पाइन्छ ।
कुनै स्तरीय जनशक्ति पनि
विकसित शहरहरूमा मात्रै केही
हदसम्म उपलब्ध छ । सीमित
प्रतिस्पर्धामा उत्रेका ग्रामीण
भेगका बेरोजगारहरूले शहरी
क्षेत्रका सम्भान्त परिवारका
गुणस्तरयुक्त जनशक्ति सँग
प्रतिस्पर्धा गर्नुपर्ने स्थिति छ ।
यही कारणले गर्दा निम्न-
मध्यमवर्ग र निम्नवर्गका
सन्ततिहरूले रोजगारीका अवसर
प्राप्त गर्न अत्यन्त असहज छ ।
देशमा उद्यमशीलताले
प्रोत्साहन पाइराखेको अवस्था
हैन । शामका उद्योगाटक

निजीकरणका नाउंमा कौडीको
भाउमा निजी क्षेत्रलाई
सुम्पिएको अवस्था छ ।

निजी क्षेत्रलाई यी
उद्योगहरू हस्तान्तरण गर्दा ती
संस्थाहरूले पाइरहेको
रोजगारीको अवस्थामा कुनै
नकारात्मक प्रभाव नपरी थप
रोजगारी प्रदान गर्न सक्ने
स्थिति बनाएर मात्र निजीकरण
गरिनुपर्ने थियो । तर यसतर्फ
राज्यले ध्यान दिएको अवस्था
छैन । यसले गर्दा निजी
क्षेत्रलाई हस्तान्तरण गरिएका
उद्योगहरू प्लाटिङ गरी
व्यापारिक प्रयोजनमा बिक्री
गर्ने र नाफा आजन गर्ने स्थिति
देखिएको छ । यसबाट निजी
क्षेत्रका लगानीकर्ताहरू
फाइदामा रहने र राष्ट्रलाई
बेफाइदा मात्र हुने अवस्था
बढिराखेको छ । निजी क्षेत्रका
व्यापारी, उद्योगपतिहरूले पनि
उपयुक्त वातावरण प्राप्त
गरिराखेका छैनन् । यसले गर्दा
उनीहरूले थप लगानी गर्न
उत्साहित बनिराखेको अवस्था
छैन । अधिकांश दुर्गम ग्रामीण
वस्तीहरूको बाहुल्यता भएको
देश नेपालमा देशका
सानातिना कुटिर उद्योगहरू
सञ्चालन गर्न व्यवसाय
गर्नेहरूले पनि तिनीए

कारोबारका लागि उपयुक्त
सुविधा आफ्नो क्षेत्रमा
पाइराखेका छैनन् । लैंगिक
विभेद अत्यन्त ज्यादा छ । यो
विश्वव्यापी समस्या हो ।
नेपाल पनि यसबाट अक्रान्त
छ । यसबाट पनि
रोजगारीलगायतका
विषयहरुमा आधाभन्दा बढी
जनसंख्या रहेको महिला
वर्गहरुले पुरुषहरुका तुलनामा
कम अवसर पाइराखेका छन् ।
राजनीतिक अस्थरताका
कारण देशको समग्र प्रणाली
नकारात्मकरूपमा प्रभावित
भइराखेको छ । ३५ वर्षको
अवधिमा सरदर एक वर्षको
एक सरकारले काम गर्न
पाएको अवस्था छ, सि अघिल्लो
सरकारले अवलम्बन गरी
आएका नीतिगत पक्षहरुमा

लागूआैष मानसिक वर्वाद

विश्लेषण गरी निरन्तरता दिने
राजनीतिक संस्कारको अभाव
छ। यो अस्थिरताका कारण

अर्थतन्त्रका सबै पक्षहरू प्रभावित भएका छन् । स्वभावतः यो परिस्थितिले रोजगारीको अवस्था सिर्जना गर्न खाकासम्म पनि कोर्न सकेको छैन । नीतिगत अद्यचनका कारण आर्थिक वृद्धि र रोजगारीका अवसर सिर्जना हुन सकेको छैन । नीतिगत तादात्म्यताको अभाव स्पष्ट छ । स्वदेशी र विदेशी दुवै प्रकारका लगानी गर्न अनुकूल वातावरण सरकारले बनाउन सकेको छैन । अस्थिर सरकार गरेका प्रतिबद्धताहरूमा लगानीकर्ताहरूले विश्वास गन्न सकेका छैनन् । यिनै कारणले गर्दा देशका होनहार युवाहरू विदेश पलायन तीव्र गतिमा भझारखेको छ । मसल र ब्रेन दुवै विदेशी भूमिमा उत्पादक कार्यमा प्रयोगमा आइराखेका छन् । हामी तिनै युवाले पठाएको विप्रेषणवाट अर्थतन्त्र चलायमान भएकोमा गौरव मानिराखेका छौं । यस्तो बैद्धिक दरिद्रता स्पष्ट भएका शासकहरू र नीति निर्माताहरू भएको देश आर्थिक समुन्नति र रोजगारीको अवस्थामा सुधार गर्न अवस्था निरपेक्षरूपमा रहदैन ।

वेरोजगारी व्याप्त भएको
देशमा नयाँ आविष्कारहरू केही
हुँदैनन् । अर्थिक अवस्था
चलायमान हुँदैन । युवाशक्तिला
वेरोजगार राखिदिँदा उनीहरूको
योगदान अर्थतन्त्रमा रहदैन ।
यसबाट अर्थिक प्रतिफल
उल्लेख्यरूपमा घट्दै जान्छ ।
सामाजिक भलाइ र सामाजिक
प्रणालीमा प्रत्यक्षतः नकारात्मक
प्रभाव पर्दछ । किनकि देशको
ठूलो र चलायमान जनशक्ति
कुल गार्हस्थ्य उत्पादनका लागि
निष्क्रिय हुन्छ । सामाजिक
गतिरोध र विद्रोहको अवस्था
सिर्जना हुन्छ । असन्तुष्टि
विद्रोही भावनाको विकास
युवाहरूमा तीव्र देखिन्छ ।
सामाजिक द्रन्द्वको अवस्था
बन्दछ । वेरोजगार यवाहरू

निराश हुन्छन् र गतिरोधक
कारक बन्न पुग्छन् । सशर्त
आवाज उठाउनेहरुले

सरकारलाई नै र राज्यलाई नै संकटमा पार्न सक्छन् । यस अवस्थामा देशमा स्थापित राजनीतिक प्रणाली पनि जोखिममा पर्न थाल्छ । विदेशतर्फ आकर्षित भएका होनहार युवाहरू आर्थिक वृद्धि र विकासका लागि चुनौती बन्दछन् । किनकि यी युवाहरू सबै विकासित देशहरूमा स्थायीरूपमा बसोबास गर्न पुग्छन् ।

देशमा रहेको आफ्नो सम्पूर्ण स्रोत, साधन, स्थायी बसोबास गरेको मुलुकमै लिएर जान्छन् । यस अर्थमा वैदेशिक रोजगारीमा गई विप्रेषण पठाउने युवाहरूभन्दा यी गुणस्तरयुक्त युवाहरूको भौतिक पलायन हुँदा देशमा आर्थिक वृद्धि र विकासमा लागि ठूलो चुनौती बन्दछ । सामाजिक र मनोवैज्ञानिकरूपमा हीनताबोध नेपालका युवाहरूमा देखिए जान्छ । भविष्यको गन्तव्य अधिकांश युवाहरूमा अन्योलग्रस्त बन्न पुग्छ । अपराध कर्मबाट आश्रित हुनुपर्ने स्थिति बन्दछ र यसले समाजलाई नै प्रदूषित बनाउँछ ।

आर्जन गरी स्रोत-साधनसहित फर्किएको जनशक्तिलाई राज्यले आवश्यक सहुलियत र सहजीकरण गरी उनीहरूको सीप, स्रोत-साधनको राष्ट्र निर्माणमा उपयोग गर्नु जरुरी छ । यसो गर्दा ती युवा उद्यमी बन्न सक्छन् र रोजगारीको अवसर सिर्जना हुन्छ । यस्तै निजी क्षेत्रलाई प्रोत्साहित हुने अवस्था सिर्जना गर्नुपर्छ भने लगानीमैत्री वातावरण कसरी सिर्जना गर्ने भन्ने बारेमा सम्बन्धित क्षेत्रका विज्ञहरूको सुभावसहित सरकार अधि बढ्नुपर्छ । सार्वजनिक निजी साझेदारीलाई प्राथमिकतामा राखी उच्चोग, कलकारखानाहरूको विकास गर्दै रोजगारीका अवसर खोल्नुपर्दछ ।

देशको जनसंख्याको ठूलो संख्या कृषिमा आधारित छ । कृषि परम्परामा आधारित छ । यसै कारणले गर्दा नेपाली युवाहरू कृषितर्फ आकर्षित हुन सकिराखेका छैनन् । यो समस्याको समाधानका लागि कृषिमा अनुदान दिई कृषि क्षेत्रलाई प्रविधिका आधारमा सञ्चालन गर्ने तरिकाको विकास

निष्कर्ष : शिक्षा प्रणालीमा आमूल सुधारको आवश्यकता छ। स्वदेशमै कुनै पेसा अवलम्बन गरी वस्त सक्ने गरी प्राविधिक सीपयुक्त युवाहरूको बाहुल्यता हुने हिसाबले शिक्षा प्रणाली दिनु आवश्यक छ। जनशक्तिको योजना गर्दा राष्ट्रिय हिसाबले के-कस्ता र कति जनशक्ति स्वदेशको लागि जरुरी पर्ने हो? तिनीहरूको परिचालन कुन-कुन क्षेत्रमा कसरी गर्ने हो? यसको स्पष्ट खाका तयार गरी सोही अनुरूप जनशक्ति उत्पादन गर्ने निकायहरूलाई राज्यले वा सरकारले निर्देशित गर्नुपर्दछ। ती जनशक्तिहरु उत्पादन भएपछि उनीहरूको देशभित्रै र आधुनिकीकरण गर्नुपर्दछ। श्रमिक बजार सूचना प्रणालीको विकास गर्दै जनशक्तिको यथार्थ जानकारी लिने र ती जनशक्ति मुलुकभित्र के-कति खपत हुन सक्छन्? त्यसको स्पष्ट र भरपर्दो अभिलेख र सूचना यथासमयमा लिई सोही अनुरूप योजना तयार हुनुपर्दछ। देशका होनहार युवाहरूलाई जुन दिनसम्म स्वदेशमै रोक्न सकिन्न, देश गरिबीको दुश्चक्रमा फस्दै जाने निश्चित छ। त्यसैले नेपालका योजनाकारहरु र नीति निर्माताहरू सधैं युवामैत्री हुँदै युवा केन्द्रित नीति तथा कार्यक्रम बनाउन विशेषरूपले गम्भीर हुनु आवश्यक छ। न्युज अफ नेपालबाट

लागू औषध सेवनले मानिसको शारीरिक र मानसिक स्वास्थ्य बिग्रन्छ, धन सम्पतिको वर्वाद गर्दछ, यसको प्रयोगबाट आफु परिवार, समाज र राष्ट्रलाई नै अपुरणिय क्षति पूँगेहुँदा यस्ता पदार्थ देखि टाढा रहौं।

अनुरोधकर्ता सप्तकोशी नगरपालिका नगर कार्यपालिकाको कार्यालय सावित्री संहोष पटेषा

२० वर्ष विवाहको उमेर हदलाई घटाएर १८ वर्ष राख्ने भनी दिएको प्रस्ताव र सुझावप्रति असहमति

राजविराज / सप्तरीका

महिला अभियन्ताहरुले प्रतिनिधिसभाको कानुन, न्याय तथा मानवअधिकार समितिद्वारा गठित उपसमितिले हाल कायम रहेको २० वर्ष विवाहको उमेर हदलाई घटाएर १८ वर्ष राख्ने भनी दिएको प्रस्ताव र सुझावप्रति असहमति जनाएका छन्।

उत्त प्रस्ताव र सुभाव
आफूहरुलाई अमान्य रहेको तथा
विवाहको उमेर हद २० वर्ष नै
कायम हुनु पर्ने मागसहित
सप्तरीका एक दर्जन महिला
अभियन्ताहरुले शुक्रबार प्रमुख
जिल्ला अधिकारी माफंत
प्रधानमन्त्रीलाई ज्ञापन
बझाएका छन् ।

परिकल्पना ने पाल
सप्तरीकी अध्यक्ष सुधा देव,
मैथिली साहित्य कला प्रतिष्ठान
ने पालकी अध्यक्ष रमिला साह,
बालविवाह विरुद्ध प्रदेश स्तरिय
संजालकी रिमा चौधरी, महिला
मानव अधिकार संजालकी
अनिता देव कोटा,
मानव अधिकारका लागि एकल
महिला समूहकी माध्यमी साह,
मेची महाकाली बुहारी संयुक्त

आवाजकी रत्ना तामाड, महिला
बालबालिका तथा सामुदायिक
विकास के नंद्रकी नानीमैया
कटुवाल, मैथिली महिला
परिषदकी प्रतिमा देवकी साथै
इन्टलेक्च्युल फाउण्डेशन नेपाल,
ब्रिज नेपाल, संचार यात्रा,
युनाइटेड डेव्हलपमेन्ट नेपाल
लगायत संस्थाका प्रतिनिधि
सम्मिलित टोलीले प्रमुख जिल्ला
अधिकारी भोला दाहाल मार्फत
प्रधानमन्त्रीलाई ज्ञापनपत्र
पठाएका छन्।

उनीहरुले विगतमा लामो
अध्ययन, अनुसन्धान तथा
वैज्ञानिक तथ्यका आधारमा
कानुनी रूपमै विवाहको उमेर
२० वर्ष तय गरिएको भन्दै सोही
व्यवस्था कायम राख्नुपर्ने माग
समेत गरेका छन्।

उक्त ज्ञापनपत्रमा मुलुकी
देवानीसहिता २०७४ को दफा,
७० उपदफा १ (घ) अनुसार
विवाहको उमेर २० वर्ष हुनु पर्ने
व्यवस्था हुनुपर्नेमा २०८१ माघ
२ गते प्रतिनिधिसभाको कानुन,

न्याय तथा मानवअधिकार समितिले गठन गरेको उपसमितिले विवाहको उमेर २० वर्षबाट घटाएर १८ वर्षमा भार्न दिएको प्रस्ताव र सुझाव आफूहरुलाई अमान्य हुने उल्लेख गरेका छन्।

ज्ञापनपत्र बुझदै प्रमुख
जिल्ला अधिकारी दहालले
तत्तकालै सम्बन्धीत कार्यालयमा
पठाउने प्रतिबद्धता जनाएको
महिला अभियन्ता एवं परिकल्पना
नेपालकी अध्यक्ष सुधा देवले
जनाएकी छिन्।

पञ्च तत्वको जीउ, पञ्च तत्वमा विलीन भए,
आत्मा गए सुरधाम, हाम्रो माझ रहयो उनको सम्झना र नाम

स्व. सविता देवी सिंह यादव

मेरो धर्मपत्नी सविता देवी सिंह यादवको २०८१ पुस ११ गते भएको असमायिक निधनप्रति श्रद्धाङ्गली र समवेदना व्यक्त गर्नुहुने सम्पूर्ण महानुभावमा कृतज्ञता तथा आभार व्यक्त गर्दछु ।

वृजेन्द्र कुमार सिंह भन्ने वृजेन्द्र प्रसाद सिंह यादव
तथा
स-परिवार
बोदेबरसाइन नगरपालिका ५, सप्तरी

शीतलहरको समयमा चिसोको कारण मानिसको ज्यानै पनि जान सक्छ त्यसैले निम्न सावधानी अपनाओ

- जाडो यामकोलागि समयमै न्यानो कपडाको जोहो (व्यवस्था) गरै ।
 - शीतलहरको समयमा घर बाहिर खुला स्थानमा धेरै समय नविताओं, घर बाहिर निस्कनु परेमा वा धेरै समय विताउनु पर्ने भएमा न्यानो कपडा लगाओ ।
 - रातको समयमा न्यानो सिरक, कम्बल जस्ता ओढने प्रयोग गरौं र घरभित्र राति सुत्दा शरीरको साथै अनिवार्य रूपमा छाती तथा टाउको ढाक्ने गरै ।
 - शीतलहर चलेको समयमा आगो तापेर शरीरलाई न्यानो राख्ने, छाती र टाउकोलाई विशेष गरेर चिसोबाट जोगाउने गरै ।
 - चिसोको समयमा शरीरलाई चाहिने आवश्यक खानेकुरा र पर्याप्त मात्रामा तातो खाने कुराहरु खाने गरै ।
 - बालबालिका, वृद्धवृद्धा, गर्भवती महिला तथा विरामीहरुको हेरचाहमा विशेष सतर्कता अपनाउने, बालबालिकाहरुलाई न्यानो अवस्थामा राख्ने गरै ।
 - शीतलहर चलेको बेलामा पाल्तु पशुपंक्षीलाई सकेसम्म खुल्ला स्थानमा चराउन नलैजाने, गोठ/टहरामै राखेर पर्याप्त घाँस/पराल र दाना दिने गरै ।
 - चिसोको कारण विरामी भएमा तत्कालै नजिकको स्वास्थ्य चौकी वा अस्पतालमा तुरुन्तै उपचारको लागि जाने/लैजाने गरै ।
 - चिसोको कारण पशुपंक्षी विरामी भएमा नजिकैको पशु चिकित्सालयमा तुरुन्तै सम्पर्क गरी औषधोपचार गर्ने गरै ।
 - कोठभित्र आगो बालेर तातो पार्दा पर्याप्त भेन्टिलेशनको व्यवस्था मिलाओ ।
 - तातोपनकोलागि आगो बाल्दा आगलागि हन सब्जे भाष्कोले सतर्कता अपनाओ ।

अनुरोधकर्ता

अन्तर्राष्ट्रीय समाचार

युक्तेनको विषयमा वार्ताका लागि रुस तयार

मस्को/रूसी राष्ट्रपति भलादिमिर पुटिनले युकेनवारे वार्ताका लागि स्को तयार रहेको बताउनुभएको छ । नेता पुटिनले भन्नुभयो, “हार्मिले हिले पनि यो कुरा भन्दै आएका छौं र म फेरि एकपटक यसमा जोड दिन हान्छु, हामी युकेनी विषयमा वार्ताका लागि तयार छौं ।” राष्ट्रपति पुटिनले ही विषयमा विशेष ध्यान दिन आवश्यक रहेको बताउँदै भन्नुभयो, “प्रतिवाच्यित इसको अवस्थामा अब वार्ता कसरी सुरु गर्न सकिन्छ ?” वार्ताका अलागि हिले प्रतिवन्ध खुक्लो पार्नु आवश्यक छ । “यदि वार्ता पुनः सुरु भयो भने क्रेनको वर्तमान कानुनी ढाँचाअन्तर्गत यो अवैध हुनेछ ।” उहाले भन्नुभयो, जबसम्म यो आदेश जारी रहन्छ, तबसम्म यी वार्ताहरू सुरु गर्न सकिन्छ । सकिन्दैन ? ती सही तरिकाले पूरा गर्न सकिन्छ भन्ने विश्वास मलाई छैन । प्रसेले वाताका लागि वातावरण बनाउन एक चरणको छलफल जरूरी ।” उहाले भन्नुभयो, “युकेनका राष्ट्रपति भोलोदिमिर जेलेन्स्कीले यसअघि ससँगको वातालाई निषेध गर्ने आदेश जारी गर्नुभएको छ । के यो अवस्थामा वार्ता गर्न सम्भव छ ?” उहाले कहीं प्रारम्भिक छलफल हुन सक्ने भए पनि क्रेनी पक्षबाट विद्यमान प्रतिवन्धका कारण गम्भीर वार्ता गर्न कठिन हुने ल्लेख गर्नुभयो । रूसी नेताले जेलेन्स्कीलाई वार्तामा प्रतिवन्ध लगाउने आदेश हटाउन र आफ्ना प्रायोजकहरूको आदेश पालना गर्न कुनै हतार भएको बताउनुभएको छ । उहाले किएभलाई आर्थिक सहयोग गर्नेहरूले क्रेनी नेतालाई वार्ताको वातावरण तयार पार्न दबाव दिनुपर्न बताउनुभयो । अश आर्थिक मञ्च (डब्ल्युईएफ) को डाभोसमा विहीबार आयोजित वार्षिक ठिकलाई सम्भोधन गर्दै अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले रुस र युकेनबीच अन्ति सम्झौताका लागि अमेरिकी प्रयास ‘आशाजनक रूपमा अघि बढेको’ ताउनुभएको थियो । एजेन्सी

इजरायली चार बन्धक रिहा, बदलामा
२०० प्यालेष्ट्रिनी कैदीको पनि रिहाइ

गाजा सिटी/प्यालेस्टिनी इस्लामिक लड़ाकू समूह (हमास) ले शनिवारको कैदी आदानप्रदान कार्यक्रम अन्तर्गत चार जना इजरायली महिला बन्धकलाई रिहा गरेको छ । बन्धकहरूलाई सुपुर्दगी गरिएको गाजाको एक चोकमा रेडक्रसका चारवटा गाडीमा इजरायलतरफाट करिब २०० प्यालेस्टिनीलाई त्याई उनीहरू र चार इजरायली बन्धक महिलाको आदानप्रदान गरिएको एएफपीका एक संवाददाताले बताएका छन् । इजरायली बन्धक र बेपत्ता परिवार फोरमका अनुसार रिहा हुनेमा करिना ऐरिभ, डानिएला गिल्बोआ, नामा लेवी र लिरी अल्बाग रहेका छन् । कैदमा रहेंदा अल्बाग १९ वर्षका भए भने अन्य सबै २० वर्षभन्दा माथिका इजरायली हुन् । गाजामा हमाससँग भएको युद्धविराम सम्झौताअन्तर्गत इजरायली जेलमा आजीवन कारावासको सजाय काटिरहेका १२० सहित २०० प्यालेस्टिनी कैदीको बदलामा चार जना इजरायली बन्धक सैनिकलाई मुक्त गरिएको प्यालेस्टिनी स्रोतले जनाएको छ । यस विषयमा विषयमा सार्वजनिक रूपमा बोल्ने अधिकार आफुलाई नभएको बताउदै नाम नबताउने शर्तमा स्रोतले भन्यो, “यी कैदीहरूमध्ये १२० जना आजीवन कारावासको सजाय काटिरहेका छन् । एजेन्सी

हुथी विद्रोहीद्वारा यमनका १५३ कैदी रिहा : आइसीआरसी

यमन / यमनका हुथी विद्रोहीले शनिवार १५३ जना 'द्वृद्धसँग सम्बन्धित' कैदीलाई रिहा गरेको रेडकसको अन्तर्राष्ट्रिय समिति (आईसीआरसी)ले जनाएको छ । सन् २०१४ मा इरान समर्थित हुथी विद्रोहीले कब्जा गरेको यमनको राजधानी सानामा ती कैदीलाई रिहा गरिएको हो । कैदीलाई रिहा गरिएको पुष्टि गर्दै यमनस्थित आईसीआरसीका प्रतिनिधिमण्डल प्रमुख क्रिस्टीन सिपोलाले भन्नुभयो, "यो अभियानले आफ्ना प्रियजनको फिर्तीको व्यग्र प्रतिक्षा गरिरहेका परिवारका लागि अति आवश्यक राहत र आनन्द त्याएको छ ।" यसैवैच हुथी विद्रोही समितिका प्रमुख अब्दुलकादिर अल मुर्तदाले एक वक्तव्य जारी गर्दै यो पहल मानवीय कारणले एकतर्फी रूपमा गरिएको बताउनुभएको छ । उहाँले भन्नुभयो, "रिहा भएकामध्ये अधिकांश विरामी, घाइते, वृद्धवृद्धालगायत मानवीय सहयोग आवश्यक व्यक्ति हुन् ।" इरान समर्थित हुथी विद्रोहीले विद्रोहीको कब्जामा रहेको क्षेत्रमा कार्यरत संयुक्त राष्ट्रसङ्कोष का सात जना सैनिकलाई विहीबार हिरासतमा लिएपछि संयुक्त राष्ट्रसङ्कोष का महासचिव एन्टोनियो गुटेर्रेसले विरोध जनाउनुभएको थियो । गुटेर्रेसले यमनमा रहेका संयुक्त राष्ट्रसंघका सचेत कर्मचारीलाई तत्काल र बिनाशर्त रिहा गर्न माग गर्दै जारी गरेको विज्ञप्तिमा भनिएको छ, "उनीहरूलाई हिरासतमा राखिनु राष्ट्रसङ्कोषका लागि अस्वीकार्य छ ।" हुथी विद्रोहीले संयुक्त राष्ट्रसङ्को र अन्य मानवीय संस्थाका दर्जानै कर्मचारीलाई अमेरिकी-इजरायली जासुसी गिरोहको आरोपमा गत वर्षको मध्यदेखि नै हिरासतमा लिएका छन् ।

अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले हुथी विद्रोहीलाई विदेशी आतंकवादी सङ्गठनको सूचीमा फर्काउने कार्यकरी आदेशमा हस्ताक्षर गरेपछि पनि शनिवारको रिहाई भएको हो। हुथी विद्रोहीलाई पुनः सूचीकृत गर्दा यमनमा कार्यरत संयुक्त राष्ट्रसङ्घद्वारा निकाय र अमेरिकी अनुदान प्राप्त गर्ने अन्य गैरसरकरी संस्थाहरूको पुनरावलोकन हुने बुधवार हस्ताक्षर गरिएको आदेशमा उल्लेख छ। एक दशक लामो युद्धले यमनलाई विश्वको सबैभन्दा खराब मानीय सङ्कटमा फसाएको छ, र एक कोड ८० लाख मानिसलाई सहायता र सुरक्षाको खाँचो रहेको संयुक्त राष्ट्रसङ्घले जनाएको छ। गत मेर्हिनामा हुथी विद्रोहीले ११३ जना केईलाई एकतर्फी रूपमा रिहा गरेका थिए। अप्रिल २०२३ मा विद्रोही र यमन सरकारले करिब एक हजार युद्धवन्दीको आदानप्रदान गरेका थिए। आईसीआरसीले कैदीहरूलाई रिहा गर्नुअघि रिहाईपूर्व अन्तर्वर्ता र स्वास्थ्य परीक्षण गरेको र उनीहरूलाई घर फर्कने व्यवस्था मिलाउन सहयोग गरेको बताएको छ। सन् २०१४ को सेप्टेम्बरमा हुथी विद्रोहीले सानामाथि कब्जा जमाएपछि सन् २०१५ को मार्चमा साउदी अरबको नेतृत्वमा हुथीविरुद्ध हस्तक्षेप भएको थियो र यसले प्रत्यक्ष र अप्रत्यक्षरागी लाखौं मानिसको ज्यान लिइसकेको छ। सन् २०२२ मा संयुक्त राष्ट्रसङ्घको मध्यस्थितामा भएको युद्धिवामले युद्धमा निकै कमी आएको छ। तर विद्रोहीहरूले गाजा युद्धको समयमा इजरायल र रेड सी'को पानीजहाजमा आक्रमण गरी हमासको इजरायलविरोधी आक्रमणलाई सघाएका थिए। बदलामा अमेरिका, इजरायल र बेलायती सेनाले हुथीविरुद्ध आक्रमण

नेपाल सहकारीको साधारणसभा सम्पन्न बलान बिहुलमा स्थानीय पाठ्यक्रम लागू गर्ने तयारी

राजविराज / नेपाल सहकारी संस्थाले शनिवार एक कार्यक्रममीच २२ औ वार्षिक साधारण सभा सम्पन्न गरेको छ।

आयोजित साधारण सभामा संस्थाका अध्यक्ष शत्रुघ्न प्रसाद गुप्ताले अध्यक्षीय प्रतिवेदन प्रस्तुत गर्दै संस्थामा १ हजार १ सय ५२ महिला तथा १ हजार ६ सय ९८ पुरुषगरि कुल २ हजार ८ सय ५० शेयर सदस्य रहेको

गरिब, असहायलाई न्यानो कपडा बाढै इन्जिनियर यादव

राजविराज / सप्तरीका एक समाजसेवीले चसो पीडितहरूलाई न्यानो कपडा बाढै हिँडेका छन्।

विगत एक सातादे खी सितलहरमा कठ्यागिएर बसेका गरिब, दलित र असहायलाई धर्मीहरूका महिला विकास क्लबका अध्यक्ष सेवानिवृत ई. सूर्यनारायण यादवले विपन्न वस्तीमा पुगेर न्यानो कपडा बाढै हिँडेका हुन्।

अत्याधिक चिसो बढेका बेला उनी निजी खर्चमै एक साता यता विपन्न वस्तीमा पुगेर न्यानो कपडा

चिसोले एकको मृत्यु

राजविराज / शीतलहर तथा बालको हुस्सुका कारण बढेको चिसोले सप्तरी जिल्लाको तिलाठी कोइलाडी गाउँपालिका वडा नं. ४ का ५५ वर्षीय भुटाई साहको मृत्यु भएको छ।

विहान ७ बजे तीर ओछ्यानबाट उठेर शौचका लागी घर बाहिर निस्के लगते साह ठण्डी लागेर बेहोस भइ लडेको र उपचारका लागी स्वास्थ्य चौकी लाँदा

यस्तै सभामा वक्ताहरूले अहिले सहकारी संस्था संचालनमा निकै कठिनाई आइरहे पनि संस्थाले पारदर्शी रूपमा करोबारलाई अगाडी बढाउदै गएकोमा सम्पूर्णलाई बधाई दिई भविष्यमा संस्थाको प्रगतीको कामना गर्दै शुभकामना व्यक्त गरेका छन्।

संस्थाका अध्यक्ष गुप्ताको अध्यक्षतमा आयोजित सभामा संस्थाका शेयर सदस्य, कर्मचारी तथा विभिन्न संघसंस्थाका अध्यक्ष तथा प्रतिनिधिहरूको सहभागिता रहेको थियो।

उनले कुल चुक्ता शेयर रकम ३१ करोड ६६ लाख ९ सय रहेको तथा कुल निक्षेप संकलन ५४ करोड १८ लाख ९ हजार २८, निक्षेप फिर्ता ५५ करोड ६९ लाख ३७ हजार ७ सय ३२ गरिएको जनाकारी दिए। उनले कुल ऋण लागानी ३० करोड ५० लाख ३९ हजार ९ सय ८४ मध्ये ४२ करोड ८३ लाख ४ हजार ४ सय ३० रुपैया असुली गरिएको बताए।

- जाडो यामकोलागि समयमै न्यानो कपडाको जोहो (व्यवस्था) गरौ।
- शीतलहरको समयमा घर बाहिर खुला स्थानमा धेरै समय नविताओं, घर बाहिर निस्कनु परेमा वा धेरै समय बिताउनु पर्ने भएमा न्यानो कपडा लगाओ।
- रातको समयमा न्यानो सिरक, कम्बल जस्ता ओढने प्रयोग गरौ र घरभित्र राति सुत्वा शरीरको साथै अनिवार्य रूपमा छाती तथा टाउको ढाक्ने गरौ।
- शीतलहर चलेको समयमा आगो तापेर शरीरलाई न्यानो राख्ने, छाती र टाउकोलाई विशेष गरेर चिसोबाट जोगाउने गरौ।
- बालबालिका, बुद्धवृद्धा, गर्भवती महिला तथा विरामीहरूको हेरचाहमा विशेष सतर्कता अपनाउने, बालबालिकाहरूलाई न्यानो अवस्थामा राख्ने गरौ।
- शीतलहर चलेको बेलामा पाल्तु पशुपंक्षीलाई सकेसम्म खुल्ला स्थानमा चराउन नलैजाने, गोठ/ठहरामै राखेर पर्याप्त घाँस/पराल र दाना दिने गरौ।
- चिसोको कारण विरामी भएमा तत्कालै नजिकको स्वास्थ्य चौकी वा अस्पतालमा तुरन्तै उपचारको लागि जाने/लैजाने गरौ।
- चिसोको कारण पशुपंक्षी विरामी भएमा नजिकैको पशु चिकित्सालयमा तुरन्तै सम्पर्क गरी औषधोपचार गर्ने गरौ।
- कोठाभित्र आगो बालेर तातो पार्दा पर्याप्त भेन्टिलेशनको व्यवस्था मिलाओ।
- तातोपनकोलागि आगो बाल्दा आगलागी हुन सक्ने भएकोले सतर्कता अपनाओ।

शान्तिको सन्देश भावी

पुस्तालाई हस्तान्तरण गर्नमा सघाउ पुन्याउने उद्देश्यले स्थानीय पाठ्यक्रम निर्माण गाउँपालिका जुटको गाउँपालिका अध्यक्ष खेमचन्द्र यादवले बताए।

आधारभूत तहको कक्षा १ देखि ८ सम्म स्थानीय पाठ्यक्रम मैथिली भाषामा निर्माण गरी लागू गर्ने योजना बनाइएको छ।

अगामी शैक्षिक सत्रमा कक्षा १ देखि ३ सम्मको पाठ्यक्रम निर्माण गरिने गाउँपालिकाको

शिक्षा शाखाका प्रमुख दिनेशकुमार मण्डलले बताए। शिक्षा शाखा प्रमुख मण्डलका अनुसार पाठ्यक्रमको खाका तयार भएपछि नगर क्षेत्रका शिक्षा क्षेत्रसम्बद्ध व्यक्तिसँग छलफल र परामर्श लिई खाकालाई अन्तिमरूप दिई पाठ्यक्रमका रूपमा लागू गरिने बताए। आगामी शैक्षिक सत्रमा कक्षा ४ देखि ८ सम्मको स्थानीय पाठ्यक्रम निर्माण गरी लागू पर्ने उनको भनाइ छ।

शीतलहरको समयमा चिसोको कारण मानिसको ज्याने पनि जान सक्छ त्यसैले निम्न सावधानी अपनाओ

- जाडो यामकोलागि समयमै न्यानो कपडाको जोहो (व्यवस्था) गरौ।
- शीतलहरको समयमा घर बाहिर खुला स्थानमा धेरै समय नविताओं, घर बाहिर निस्कनु परेमा वा धेरै समय बिताउनु पर्ने भएमा न्यानो कपडा लगाओ।
- रातको समयमा न्यानो सिरक, कम्बल जस्ता ओढने प्रयोग गरौ र घरभित्र राति सुत्वा शरीरको साथै अनिवार्य रूपमा छाती तथा टाउको ढाक्ने गरौ।
- शीतलहर चलेको समयमा आगो तापेर शरीरलाई न्यानो राख्ने, छाती र टाउकोलाई विशेष गरेर चिसोबाट जोगाउने गरौ।
- बालबालिका, बुद्धवृद्धा, गर्भवती महिला तथा विरामीहरूको हेरचाहमा विशेष सतर्कता अपनाउने, बालबालिकाहरूलाई न्यानो अवस्थामा राख्ने गरौ।
- बालबालिका, वुद्धवृद्धा, गर्भवती महिला तथा विरामीहरूको हेरचाहमा विशेष सतर्कता अपनाउने, बालबालिकाहरूलाई न्यानो अवस्थामा राख्ने गरौ।
- चिसोको कारण विरामी भएमा तत्कालै नजिकको स्वास्थ्य चौकी वा अस्पतालमा तुरन्तै उपचारको लागि जाने/लैजाने गरौ।
- चिसोको कारण पशुपंक्षी विरामी भएमा नजिकैको पशु चिकित्सालयमा तुरन्तै सम्पर्क गरी औषधोपचार गर्ने गरौ।
- कोठाभित्र आगो बालेर तातो पार्दा पर्याप्त भेन्टिलेशनको व्यवस्था मिलाओ।
- तातोपनकोलागि आगो बाल्दा आगलागी हुन सक्ने भएकोले सतर्कता अपनाओ।

अनुरोधकर्ता

हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिका, सप्तरी

संस्कृति र सांस्कृतिक सम्पदाको संरक्षण गरौ

- संस्कृति र सांस्कृतिक सम्पदा हाम्रा पहिचान हुन्, यिनीहरूको संरक्षण गर्नु हाम्रो दायित्व हो,
- सांस्कृतिक विविधता बीच एकता कायम राख्ने,
- सांस्कृतिक धरोहरहरूको प्रचारप्रसार र सुरक्षा गरौ,
- सम्पदा वरिपरि सफा राखी सभ्य समाज निर्माण गरौ,
- सामाजिक मेलमिलाप र भाइचारा कायम राख्ने,
- सांस्कृतिक सम्पदाको संरक्षण र सम्मानमा हातेमालो गरौ ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

सप्तरीका रमणीय ठाउहरूबाटे तपाईंलाई थाहा छ ?

सप्तरी जिल्ला पर्यटकीय गन्तव्यका लागि आकर्षक छ। तर, यसबाटे धेरैलाई जानकारी छैन्। धार्मिक पर्यटकदेखि रमणीयस्थलहरू छन्। धार्मिक पर्यटनमा मुलुककै प्रसिद्ध एवं चर्चित छिन्नमस्ता मन्दिर यहीं जिल्लामा छन्। छिन्नमस्ता गाउँपालिकामा अविस्थित यो मन्दिरमा पूजापाठ गर्न टाढा टाढाबाट व्यक्तिहरू आउने गर्दछन्। मन्दिर अगाडि रहेको पोखरी, पिकनिक स्पोर्ट, धर्मशाला समेत यहाँ रहेको छ।

कंकालिनी मन्दिर : हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिका वडा नम्बर १ भारदहरिस्थित यो मन्दिर पनि मुलुककै चर्चित देवी मन्दिर हो।

शम्भुनाथ मन्दिर : यो शम्भुनाथ नगरपालिकाभित्र छ। मन्दिरकै नामबाट पालिकाको नामांकरण समेत गरिएको छ। यहाँ विक्रम सम्वत्को नयाँ साल अर्थात् वैशाख १ गतेदेखि एक महिनासम्म ठूलो मेला लाग्ने गर्दछ। साउन महिनामा श्रद्धालुको ठूलो घुँँचो यहाँ लाग्ने गर्दछ।

हनुमान मन्दिर : हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिकाको हनुमाननगर बजारमा पुरानो हनुमान मन्दिर छ। कालो हनुमान मन्दिर पुग्दा जोकोहि पनि मोहित हुन्छन्। जिल्लामा अन्य धेरै देवी देवताका मन्दिरहरू छन्।

कोशी टप्पु : कोशी टप्पु वन्यजन्तु आरक्ष पनि यहीं जिल्लामा छन्। कंचनरुप नगरपालिकास्थित आरक्षमा गैंडासहित विभिन्न वन्यजन्तुहरूको अवलोकन गर्न सकिन्छ।

धारापानी क्षेत्र : चुरको कोखमा रहेको यो धारापानी क्षेत्र कंचनरुप नगरपालिकामा रहेको छ, यो दह। यो ठाउँ पिकनिक मनाउनका लागि प्रसिद्ध मानिएको छ, यो ठाउँ। यी ठाउँहरूको अवलोकन गरौ र मनलाई प्रसन्न बनाऊँ।

लोहजारा दह : तिरहुत गाउँपालिकामा रहेको छ, यो दह। यो ठाउँ पिकनिक मनाउनका लागि प्रसिद्ध